Ner 123

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 4 Czerwca v. s. 1819 roku.

	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie
Obserwacye meteorologiczne.	dnia 3 godz. 3 z połu.	27 cal. 9, 7 lin.	+ 20, 25 stopn.	Wschodni	Pogoda
	— 3 godz. 10 wiecz.	27 — 10, 0 —	+ 15, —	Wschodni	Pogoda
	— 4 godz. 5 z rana	27 — 10, 4	+ 13, —	Wschodni	Pogoda

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Mieliśmy powody strzymywania się z doniesieniem publiczności o śmierci JW. Ignacego *Balińskiego*, Radzcy stanu, Prezydenta Sądu Głównego Gubernii Wileńskiey, orderu ś. *Anny* 2giey klassy Kawalera, przypadłey w dniu 12tym z. m. kwietnia, o godzinie 6tey wieczorem, w roku życia 63cim.

Dnia 14 o godzinie 6tey wieczorem JW. Kundzicz Biskup Anastaziopolitański, otoczony liczném gronem kleru i poprzedzany od duchowieństwa zakonnego, wyprowadził zwłoki ś. p. Prezydenta z jegoż domu do kościoła XX. Bernardynów. Liczne zgromadzenie Władz i Urzędników gubernii, oraz stanu szlacheckiego, tudzież Urzędników i Obywateli miasta kondukt ten uświetniało. Cechy rzemieślnicze, okrywały trumnę na 6cio-konnym prowadzoną karawanie. Muzyka poprzedzała i zamykała kondukt.

Dnia następnego od godziny 5tey odprawiały się wigilie i msze śpiewane, a o godzinie 10tey wyszła msza Wielka przez tegoż JW. Biskupa celebrowana. Znajomy z wymowy kaznodzieja katedralny Nosewicz, w obrazie żywota zmarłego wystawił dla żyjących wzór życia chrześcijańskiego i obywatelskiego.

Urodził się ś. p. Prezydent w ziemi Chełmskiey. Od młodości poświęcając siebie pracowitemu, a w obywatelstwie użytecznemu życiu, przykładał się do gruntownego poznania praw krajowych w Trybunale Litewskim, do którego wszedł roku 1778. Wkrótce zwrócił na siebie uwagę Obywateli, i od roku 1780go, w którym na komisarza Województwa Wileńskiego wybrany został, ciągle różne, wyższe, zawsze z ufności Obywateli powierzone sobie, sprawował urzędy, wybrany r. 1790 kommissarzem cywilno-woyskowym tegoż województwa roku 1791 Sędzią granicznym; roku 1799 Deputatem na Trybunał Litewski, sprawował w nim Wice-Marszałka dostoyność; roku 1803go wybrany Assesorem Sądu Głównego Gubernii Wileńskiey 2go departamentu.

Zaszczycany względami panujących Monarchów, ś. p. *Baliński*, roku 1788go przez Króla *Stanisława Augusta* był mianowany Cześnikiem Inflantskim. W roku 1805, przez Ukaz Naywyższy Cesarza Imci wszech Rossyy Alexandra, przeznaczony do ostatecznego rozsądzenia spraw Xiążęcia Dominika Radziwiłła, a od ustanowienia roku 1806go Sądu głównego wydziału czasowego, z woli Naywyższey mianowany jego prezydentem, do zgonu urząd ten piastował. W nagrodę chwalebnego urzędowania i poświęconego usłudze publiczney życia, roku 1809 ozdobiony orderem ś. *Anny* 2giey klassy; r. 1810 radcą kollegialnym mianowany; a 1818 na radcę stanu został wyniesiony.

Przykładny związek pożycia małżeńskiego z Anną Balewiczówną uwieńczony został prawdziwą pociechą, i staraniom rodzicielskim chlubę przynoszącym potomstwem. Strata tak szanowney małżonki, większą i boleśnieyszą stała się dla niego, przez utratę w późnieyszym czasie dwóch synów, młodzieńców pięknie wychowanych i w wielu umiejętnościach wyćwiczonych, a straconych w czasie, kiedy zjednanym w kraju i za granicą szacunkiem i ufnością, własnemi zasługami, naypożądańszą już stać się mieli dla rodzicielskiego serca rozkoszą.

Po wydaniu córki, błogosławiąc postanowieniu starszych dzieci i ciesząc się doczekaniem z nich wnucząt, a niewątpliwą unosząc się nadzieją z młódszego, po wzrastających od roku cierpieniach choroby, na ręku synów, błogosławiąc ich życiu i ostatnie dając nauki, otoczony prawdziwą przyjaźnią, zakończył piękny i prawdziwie obywatelski żywot, przygotowaniem chrześcijańskiego życia i ostatecznem śś. Sakramentów przyjęciem, do szczęśliwey usposobiony wieczności.

Był ś. p. Baliński mężem gruntowney cnoty. Scisłe we wszystkich sprawach pilnowanie się prawideł religii, moralności, i prawa, nadawało charakterowi jego cechę niezachwianey prawości. Miłośnik nauk i rzeczy oyczystych, ile mu tylko czasu od obowiązków urzędu zostawało, ustawicznemu poświęcał czytaniu dzieł uczonych, mianowicie dziejow oyczystych i nowych dzieł polskich. Naypożądańsze obcowanie miał z ludźmi naukom poświęconymi. Z wielkim był szacunkiem i poważeniem dla tych wszystkich, którzy do nauki łączyli pracowitą gorliwość stania się pożytecznemi krajowi przez wydanie dzieł pożytecznych. Stały w przyjaźni, prawy urzędnik, rozsądney miłości oyciec, miłośnik porządku i sprawiedliwości w rządzie domowym i włości, cnotliwy obywatel, zostawił po sobie miłą pamięć i chwalebny przykład, a dla dzieci przygotował serca spółobywateli, zasługami i braterskiém pożyciem zjednane.

Opisanie znaków wewnętrznych i zewnętrzney postaci nowych Assygnacyy Państwa czterech walorów. (*dokończenie*)

Pięćdziesiątrublowe, na białym papierze, również podługowate jak dwieścierublowe.

Pośrodku u góry, orzeł dwógłówny z koroną, trzymający w szponach pręgowaną tarczę, na którey się liczba 50 znayduje. Około tarczy, po bokach, dwie ozdoby rozetowe, równoległe do skrzydeł orła. Z prawey i lewey strony assygnaty dwa berła, ozdobione trzema laurowemi wieńcami, a u góry tych berł cesarska korona. U dołu assygnaty druga ozdoba z liści i rozet, a z obustron tey ozdoby dwa owale, na których rok wydania assygnaty oznaczony będzie. Wszystkie takowe ozdoby, otaczające napis assygnaty mający kształt podługowatego prostokąta, równie jak litery, numera i podpisy, drukowane będą tąż samą farbą co storublowe assygnaty. Siatka koloru szarego, pokrywać będzie boki około ozdob, tak, że czworokąt środkowy, w którym znayduje się napis, i dwa podługowate czworokąty, gdzie się oznaczą numera, zostaną białe, a tylko podpis zarządzającego i kassyera pokryty będzie tąż samą kratką. Litery zaś w napisie i liczby na numerach mieć będą na środku białe, kręcone linije; walor oznaczy się w kratkowaném polu, a biały, wązki brzeg otaczać ma całą assygnatę. Na massie papieru, na czterech brzegach, wyciśnione będą też same napisy, co na dwieście, i storublowych assygnatach, z tą tylko różnicą, że rok nie na jednym podługowatym owalu będzie oznaczony, lecz na dwóch naprzeciwko siebie leżących sześciokątach, a liczba 50 u dołu, w kole. Na odwrócie assygnaty, w podługowatym prostokącie kratkowanym, oznaczy się białemi liczbami rok wydania.

Dwudziesto-pięcio-rublowe na białym papierze, podługowate, z uciętemi rogami. Na masie papieru wyciśnione będą takież napisy, jak na trzech pierwszych assygnatach, lecz liczba roku robienia papieru oznaczy się w podługowatym czworokącie, pod nim wyraz: *Hoda* (roku) w sześciokącie, a poniżey koło z liczbą 25. Na powierzchni assygnaty, w górze pośrodku, orzeł dwógłówny, z koroną i herbem moskiewskim, trzymający w szponach laurowy wieniec, pioruny i pochodnią, położone na pręgowaney tarczy, która w sobie liczbę 25 zamyka. Tarcza takowa pochylona jest ku leżącemu bokiem berłu, obwinionemu wstęgą. Z prawey i lewey strony assygnaty są ozdoby, w pośrodku których cesarska korona. U dołu także ozdoba, a po obu jey stronach leżą dwa pręgowane owale, otoczone laurowemi wieńcami. Wszystkie ozdoby i numera drukowane będą czarną farbą; litery zaś napisu i podpisy farbą cynamonową. Siatka czarnego koloru pokryje napis assygnaty, podpis zarządzającego, kassyera, i numera, w kształcie czworokąta; dalsze części tey assygnaty zostaną białe. Na odwrócie, na podługowatey ośmiokątney tarczy, pokrytey siatką, liczba 25 białemi cyframi wyrażona będzie.

Oryginał podpisał: *D. Gurjew.*

FRANCYA.

(*z gaz. ryz. Zusch.*) *Od granic francuzkich dnia* 21 *maja*. Drogi prowadzące do francuzkich twierdz pogranicznych okryte są oddziałami woysk wszelkiey broni, które idą ze swoich zasobów, dla udania się do przeznaczonych sobie korpusów. Od niedawnego czasu wielu oficerów różnego stopnia, na połowie żołdu będących, zostali znowu wezwani do czynney służby. Uważają, że oficerowie starego woyska mają teraz pierwszeństwo przed wszystkiemi późnieyszey kreacyi, faworytami i dawnieyszymi emigrantami.

Dnia 23. Rozchodzi się wieść, że w Alzacyi i Lotaryngii ma bydź utworzone woysko obserwacyyne. Twierdzą nawet, że marszałek *Suchet* (Xiążę *Albufera*) ma objąć naczelne nad niem dowództwo. — Mówią o różnych propozycyach, uczynionych względem odmian terrytoryalnych na granicy francuzkiey. Krążą różne wiadomości, ale nie mają jeszcze żadnego charakteru prawdy. Cokolwiek bądź, pewna jest, iż wiadomości te wzbudziły w wielu okolicach niespokoyność. Tymczasem zdaje się, iż nie wiele w nich prawdy.

Paryż, *dnia* 21 *maja*. Mówią o ważnych konferencyach ministrow naszych z posłami zagranicznymi. Ale wszystko, co powiadają, jest dotąd tak ciemne, że o stosunkach, jakie między pewnemi mocarstwami zachodzić mają niczego zrozumieć nie można, a to tém bardziey, że wiadomości z Niemiec nic nie donoszą o nieporozumieniach między dwóma wielkiemi mocarstwami. Uważają jednak za rzecz pewną, że Francya wystawi tego lata dwa korpusy obserwacyyne, jeden na granicy północney, drugi nad *Renem*. Twierdzą, że pierwszym korpusem marszałek *Davoust*, a drugim marszałek *Suchet* dowodzić będą.

NIEMCY.

Gazeta moguncka, z d. 22 maja, wyraża: „Rozchodzą się wieści o nowey zamianie krajów, a lewy brzeg *Renu*, który na europeyskiey szali dus. oddawna przeznaczony był na dodatek i zrównanie wagi, ma i teraz spełnić wysokie przeznaczenie swoje. Nie podobna jest wierzyć, ażeby taką igraszkę czynić ze spokoynym ludem, który zaledwo począł w nowey swey szacie dawać znak życia, i przywiązywać się do rządów, które jego prawa i pomyślność poważały. I któreyże to części kraju zagrażają odmianą? Właśnie, temu, który naywięcey się z tego poważenia cieszył, który instytucye swoje bez ich ścieśnienia zachował i nie był wyłączony od prawodawstwa kraju, który przez mądrą konstytucyą prawa swe z powszechnemi tylko prawami powiększa. A mieszkańcy, żyjący w pewney nadziei poprawy swego stanu przez ustalenie zasad liberalnych, czego rząd ich coraz wyraźnieysze daje dowody, mieliżby wszystko to utracić jedném pociągnieniem dyplomatycznego pióra? Mieliżby przestawać na oddaniu pewnego za niepewne, ptaszka, którego mają w ręku, za tego, co siedzi na dachu? Nie! nie możemy wierzyć, ażeby miano tak mały wzgląd na życzenia i pomyślność tak wielu Niemców, którzy, po tylu samowolnych rozrządzeniach ich losem tęsknią nakoniec do spokoyności. — Za ważną biorą także wiadomość, że francuzki minister woyny, marszałek *St. Cyr*, uda się wkrótce z *Paryża* do Niemiec. Mówią, iż odwiedzi wody karlsbadzkie. Niektórzy upatrują w podróży tey cel polityczny."

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Cel. — *w Wilnie w Drukarni Redakcyi piem peryod*

Ogłoszenia.

Cytacya Edyktalna.

Urodzonego Judasza Tadeusza Dydzyńskiego, który w roku 1794 we Wsi Bryznie pod Czarnkowem był Kommissarzem u Wielmożnego Swinarskiego, poźniey zaś Kommissarzem Policyi w Białymstoku, a następnie tamecznych folwarków Kamelaryynych dzierżawcą, i który w roku 1798 w Kluczkowie nad Bugiem zostawał, niemniey nieznajomych jego sukcessorów na żądanie Kuratorą jego nineyszém zapozywamy, ażeby w przeciągu 9ciu miesięcy a naypoźniey w terminie na dzień 17 stycznia 1820, przed deputowanym Sędzią Ziemiańskim W. Ruschke uyznaczonym w Sądzie naszym, osobiście lub przez upoważnionego w tey mierze podług przepisów prawa pełnomocnika, stawił się i o swoim życiu i pobyciu dał wiadomość, wrazie bowiem przeciwnym za nieżyjącego uważanym i majątek nayblizszym wylegitymować się mogącym, sukcessorom jego, wydany zostanie. W Pile dnia 18 stycznia 1819.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

Edictal Citation.

Auf den Antrag des Curators wird der Judas Thaddeus von Dydzyński, welcher im Jahre 1794 in dem Dorfe Briesen bei Czarnikow Kommissarius des von Swinarski, späterhin Polizei Kommissarius in Białystok, als denn Pächter der Kammerey Vorwerke daselbst gewesen ist und im Jahre 1798 sich in Kluczkowo am Bug aufgehalten hat, so wie dessen etwanige unbekannte Erben hierdurch offentlich vorgeladen, sich binnen 9 Monathen spätestens in dem auf den 17 Januar. 1820, vor dem Herrn Landgerichts-Rath Ruschke angesetzten Termine bei uns entweder persönlich oder durch einen gesetzlich zulässigen Bevollmächtigten zu erscheinen und von seinem Leben und Aufenthalt Nachrich zu geben, widrigenfalls derselbe für todt erklärt und sein Vermögen denjenigen, die sich, als seine nächsten Erben legitimiren, ausgeantwortet werden wird. Schneidemuhl den 18 Januar. 1819 Königlich Preussisches Land-Gericht.

---

1 Na ulicy Wileńskiey pod Nrem 701 w domu JPana Rossego są poczworne drążki do przedania

Na ulicy Wileńskiey u JPana Rossego architekta jest dachowka do przedania a kto potrzebuje w każdym czasie może ją dostać za mierną cenę.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc.etc.etc. UUrr Johannie de Thiele oraz jey potomstwu z dokładem opieki, Kajetanowi Radcy departamentu Płockiego i Stanisławowi Kanonikowi Pułtuskiemu, Łunieskim, pozew przed Sąd Magistratu Wileń. z powodztwa Ur. Piotra Franciszka Szultza, który obżał. pozywa, mieniąc i referując się do wiedzionego w Sądzie Magistratu Wileń. procederu, zapadłych dwóch pierwszego suspensionis, drugiego comportationis dekretów, a mianowicie o to: żał. w państwie Pruskim mieszkający gdy przez gazetę uwiadomionym został o spadłey sukcessyi po zmarłym ostatnim z familii de Tyllich, Janie Jakubie de Tyllim podpułkowniku woysk pol. w mieście Wilnie, przedsięwziął podróż do Wilna z okolic Gdańska, celem osiągnienia takowey sukcessyi, lecz znalazł do osiągnienia oney dwie przeszkody: nayprzód bowiem obżał. Johanna de Thiele weszła z prośbą do magistratu Wileń. w roku 1818 na dniu 30 maja w zamiarze wydobycia sukcessyi wcale do siebie nie należney, obżał. zaś Łuniescy przez zapozew edyktalny w roku 1818 25 9bra w gazecie Kuryera Lit. za Nrem 96 zamieszczony stosunek swoy w cale bezdowodnie, bez wyświecenia swey descendencyi do majątku po zmarłych w mieście Gubernskim Wilnie Józefie i Janie Jakubie de Tylich oświadczyliście, przez jakowe swe kroki żał. nayblizszemu z sukcessorow, bo rodzonemu zmarłych siestrzanowi, objęcie spadku zmitrężyliście, na proceder kosztowny żał. naraziliście, a w rozpoczętym procederze samemi wybiegami pracując nie już ony jak nayrychley ukończyć, ale przewlec jak naydaley przez zapozwanie osob wcale do sprawy nie należnych, wzdawanie onych, zyskiwanie wsprawie odkładów, staraliście się, żałcy jednak idąc do kontynuacyi rozpoczętego przez obżał. procederu, wyiaśnia swą descendencyą następnie: Jan Józef de Tylli kapitan woysk pol, na Barbarze Wenefrydzie z Szubalskich żonaty spłodził trzech synów, Jana Jakuba de Tylli w roku 1757 14 czerwca; Joachima Konstantego w roku 1759 3 maja, i Józefa 1760 5 8bra (jak dowodzą chrzestne metryki) narodzonych, oraz córkę Barbarę w roku 1762 12 kwietnia urodzoną, ci wszyscy bracia bezpotomnie pomarli, Barbara zatym siostra i jey potomstwo spadku całkowitego stała się aktorką, ta zaszlubiona Franciszkowi Bogumiłowi Szultzowi miała dwóch synow, żał. Piotra Franciszka, w roku 1785 4 lipca narodzonego, po śmierci brata swego Ludwika żał. jedynym będąc sukcessorem wszelkiego po wujach swych spadku, idzie do Sądu z prośbą o złożenie: nayprzód już nakazanych poręk tak przez UUrr. Łunieskich jako też przez Ur. Johannę de Thiele, nieulegających żadnemu zaprzeczeniu, poświadczonych przez władzę Sądową, że poręcznicy posiadają swobodny i odpowiadający pretensyom żał. majątek, poczem skassowania wszelkiego obżał. do sukcessyi po de Tyllich w mieście gubernskim Wilnie zmarłych pretensorstwa, ile gdy zeszły Józef de Tylli w testamencie swym w roku 1808 augusta 26 w magistracie Wileń. oblatowanym wyraźnie żał. jedynym sukcessorem mianował przez słowa „Jeżeliby brat Jan nieżył zapisuję majątek siostrzanom moim, Piotrowi, i Ludwikowi z Barbary Tyllowny Szultzowey rodzącym się" usunienia obżał. Johanny de Thiele i jey potomstwa od sukcedowania, z powodu iż ona nawet (jak się daje widzieć z kursujących po mieście Wilnie zeszłego jey męża inskrypcyow) do innego nazwiska należy, przyznania wszelkiego spadku po de Tyllich żał. złożenia świadectwa zaprzysiężoney komportacyi, a za niezłożeniem sądzenia na obżał. win sprzeciwieństwa, sądzenia na obżał. i ich poręcznikach wydatków prawnych i kosztów podróżnych, oraz wszystkich

szkód i strat, jeżeliby te z zatraty summ mianowicie u Hrabiego Chodkiewicza nastąpiły i tego wszystkiego uznania, co czasu prawa dowiedzie się z wolną tey żałoby poprawą.

1819 *mca maja* 24 *dnia Woźny niżey wyrażony zeznawam tym moim rellacyinym podanego pozwu kwitem, iż kopiy onego cztery z oryginałem zgodnych z instancyi Ur. Piotra Franciszka Szultza* 1*szą po Ur. Johannę de Thiele jey potomstwo i opiekę, oraz UUrr. Kajetana Radcę Depart Płockiego i Stanisława Kanonika Pułtuskiego, Łunieskich, jako w wielkim Xięstwie Litt. nie osiadłych, do drzwi sądowych przybiłem,* 2*gą po Ur. Johannę de Thiele jey potomstwo i opiekę Ur. Antoniemu Gierłowiczowi przydanemu sądownie prokuratorowi, Adwoksubseliow Wileń,* 3*cią po UUrr. Kajetana Radcę Dep. Płoc Stanisł. Kanon. Pułtuskiego Łunieskich Ur. Dominikowi Szklennikowi Adwok. Sądu. Gł. onych plenipotentowi oczewisto w ręce w mieście Wilnie popodawałem,* 4*tą po wszystkie wyżey wyrażone osoby do gazety Kuryera Lit. per avisationem podałem, i o terminie stawania przed sądem magistratu Wileń. oznaymiłem i opowiedziałem. Stanisław Parymonowski Woźny Ptu Wileń. Że wolno do druku przyjąć poświadczam Franciszek Święcicki P. B. M. W.*

---

2 *Sąd Exdywizorski w majętności Kisielówcach w Powiecie Kobryńsk. Gubernii Grodzieńsk. położoney; na mocy dwóch dekretow i trzeciego Ukazu Sądu Głłnego Grodzieńsk.* 2*go depart., w terminie wyznaczonym* 20 *maja teraźnieyszego* 1819 *roku do tegoż majątku przybywszy, po załatwieniu wszelkich od stron czynionych wniesień, i rozwiązania czynionych sprzeczek; przez dekret w dniu dzisieyszym zapadły; postanowił zawiadomić przez gazety wszystkich kredytorów zeszłego Jana Dąbrowskiego Chorążego Kobryńsk., do tegoż majątku pretensye regulujących: że dnia* 26 *junii teraźnieyszego* 1819 *roku nieochybnie przystąpi do oczewistego rozpoznania sprawy, i ogólnego zadecydowania wszelkich kredytorskich pretensyow, i na ten termin o przybycie duchownego Deputata i Strabczego uczynił kommunikacye. Wzywa również wszystkich kredytorów i pretensorów, aby nieochybnie na ten termin przybywali pod wieczystą swoich pretensyow amissyą. Dat w Kisielowcach* 1819 *roku maja* 21 *dnia.*

Piotr Bogorski Prezyd. Exdywiz.
Władysław Röszczyc Exdywiz.
Józef Chobrzyński Exdywiz.

---

2 *Roku* 1819 *dnia* 1 *mca junii wypełniając zalecenie Rządu Guber. Lit. przysłane do magistratu M. G. W. z N.* 9553 *względem wyprzedania pozostałey (ubogiey) ruchomości po ś. p. Jakuba Haya porządkiem licytacyi w celu takowym uwiadamiam publiczność, z powinności mojey; że takowa licytacya w następnym terminie dnia* 9 *junii* 10 *tegoż, w kamienicy na zamkowey ulicy pod Ostrobramę idąc na Subocz ulicy na rogu sub N.* 21 *z rana od godziny* 9 *do* 12 *a popołudniu od* 3 *do szostey rospocznie się a trwać będzie aż do zupełney wyprzedaży.*

R. G. M. W Karol Gruner.

---

2 *Niżey podpisany ma zaszczyt umiadomić amatorów muzyki, iż następujące dzieła jego kompozycyi na fortepiano są do sprzedania w magazynie JPana Józefa Kopscha w Wilnie, jakoto:*

Trzy Tańce Polskie . . cena kop. srebr. 90
Polonez, kadryl, walc, mazurek i angles 50
Rondo . . . . Rubel 1

Piotr Sokołowski.

---

3. *Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorow i pretensorow zeszłego Ludwika Pancerzyńskiego byłego Marszałka Gubernii Grodzień., dekretem Sądu Gł.* 2*go Depart teyże Gubernii w dniu* 19 *marca idącego roku zapadłym, przeznaczony, w komplecie z osob niżey podpisanych złożonym, na dniu* 5 *idącego mca do majętności Usnarza murowanego w pcie Grodz. sytuowaney, zebrawszy się juryzdykcyą swoją ufundował a w dalszey kolei spełniając przepisy dekretu Sądu Gł. urządził, administracyą w dobrach pod rozdział idących przeznaczył, wymiar geometryczny i inwentacyą tychże dóbr nakazał, komportacyą wszystkich jeneralnie papierow na wszystkich stawających i nie stawających stronach, do kancelaryi Ziem. ptu Grodzień. w dniu* 20 *julii idącego roku przy regestrach spełnić się powinną zastrzegł, przed oczewistą rosprawą oprzysiężenie realności takowey komportacyi oraz dalsze do pierwszego zjazdu przywiązane czynności wykonał, a na uskutecznienie całkowitego dzieła i rozsądzenie całey konkursowey sprawy powtórny i ostateczny do zjazdu termin na dzień pierwszy oktobra idącego roku przeznaczywszy ażeby wtymże terminie wszyscy kredytorowie i z jakiego kolwiek bądź względu do funduszow zeszłego Ludwika Pancerzyńskiego w Gubernii Grodzień. i obwodzie Białostockim znaydujących się, pretensorowie z dowodami ich należności wyświecającemi, a debitorowie dla wytłumaczenia się z stosunkow do ich uczynionych w majętności Usnarzu murowanym w pcie Grodz. sytuowaney stawili się, przez niniejszą trzykrotną do gazet Kuryera Lit. i warszawskiey podającą się awizacyą wzywa ostrzegając że wskutek dekretu Sądu Głł., należności i pretensye nieprzychodzących w powtórnym terminie do Sądu niniejszego wierzycieli zeszłego Ludwika Pancerzyńskiego, wiecznemu upadkowi przez zapisanie amisyi ulegną, a na debitorach choćby pod ich niestanność, wyrazane do massy należności, na ich wszelkim funduszu przysądzone zostaną. Datt* 8 *maja* 1819 *roku.*

Jan Kfmiński Prezyd. Exdyw. Stanisław Adamowicz Exdyw. Michał Korczy Exdyw.

Od dnia 1*go następującego miesiąca lipca zaczyna się drugie półrocze prenumeraty na gazetę Kur. Lit. Prenumerować można: w Wilnie: w Expedycyi gazetney głównego Pocztamtu Lit. i u Redaktora, mieszkającego na ulicy Swięto jańskiey, w domu pod Nrem* 335, *naprzeciw xięgarni uniwersyteckiey, a w innych guberniach we wszystkich Kantorach i Expedycyach pocztowych. Prenumerata półroczna z pocztą jest rubli sr.* 7; *bez poczty na półroku rubli sr.* 4 *kop.* 50; *na kwartał rubli sr.* 2, *kop.* 25.

Następujący Numer 124 Kur. Lit. wydzie w Piątek t. j. d. 6 czerwca.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

3 *Wedle Ukazu JEGO JMPERATORSKIEY Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.*

Pozew edyktalny przed Sąd taxatorsko-exdywizorski remissą Sądu Głnego r. 1799 marca 22, i remissą Sądu Głnego Litewsko Wileńsk. 2go Depart. roku 1814 xbra 5 i Sądu Głnego Mińsk. 2go Depart., roku 1815 januaryi 15 przeznaczony, Ukazem Rządzącego Senatu potwierdzony, w skutek zjazdowego exdywizorskiego dekretu, roku 1815 febr. 19 zapadłego ostatecznie w majętności Podbirżach w Gubern. Litewsko-Wileń. w Powiecie Upitskim sądzić się mający, Urodzonym Magdalenie z Kamieńskich Borowskiey Podstolinie Upitsk. w assystencyi opieki Szymonowi i Balbinie z Rupeykow Zawiszom Marszałkom Ptu Upit., Honoracie Borowskiey exmatce Panien Bernard. Zarzecznych, przełożoney matce tegoż klasztoru i całemu zakonowi, Bernardowi Telemanowi, Maryi Annie i Elżbiecie z Haffszteinow Ihielhovenom, Jobstowi Berenrdowi i Giertrudzie z Haffszteinow Sztuartom i w ich stopniu będącym Samuelowi i Maryi Holsztom, Johanowi Todorowi i Katarzynie Berentom, Janowi Toli Helpsyngowi kupcowi i obywatelowi Ryskiemu i w ich stopniu idącym, Katarzynie Galandrowey i jey sukcessoromFranciszkowi i Justynie z Wereszczyńskich Straszewiczom, Maryannie i Konstancyi Wereszczyńskim i w ich stopniu będącym Xiędzu Kazimierzowi Pikturnie Proboszczowi Birzańskiemu sukcessorom Tadeusza Połkowskiego, Xiędzu Franciszkowi Kochanowskiemu Plebanowi Podbirzańskiemu, Ignacemu Kuszelewskiemu Star. Naszkun. sukcessorom Antoniego Krauza i w stopniu jego oraz Marcyana Morykońiego pisarza, będącym, Kazimierzowi Ludkiewiczowi, Konstancyi Tyszkownie lub w jey stopniu sukcessorom jak niemniey stopień Dominika Tyszki wyobrażającym, Henrykowi oycu, Janowi synowi Holendrom kupcom Ryskim lub ich sukcessorom, Xiędzu Janowi Smolskiemu Plebanowi Swiadeskiemu, Józeffowi Chlewińskiemu, Krystianowi Jakubsenowi jubilerowi Warszawskiemu lub jego sukcesorom, Wiktoryi matce Wincentemu i Antoniemu synom Wiktoryi corce Grycewiczom, i ich sukcessorom, Star. Magnuszowi Mejerowiczowi kupcowi Sluck., Joselowi Eliaszewiczowi kupcowi Wileńskiemu, Judelowi Libermanowi kupcowi Birzanskiemu lub ich sukcessorom, Mikołajowi Swiętorzeckiemu, Jozefowi Konczy, Katarzynie Bartoszewskiey, matce Stanisławowi i Wincentemu synom Zaborskim, Józefowi Wołkowyckiemu, MichałowiPietraszewskiemuPrezydentowiZiemskiemu Upit., Teodorowi Ropowi Marszałkowi b. Gubernskiemu Wileń. i dalszym wszyskim w Exdywizyi Podbirżańskiey stopień mającym, niemniey Ur. Franciszkowi Komorowskiemu vice-marszałk. Ptu. Wiłkomierskiego, Ignacemu Korsakowi Sądziemi Gr. Ptu Borysow. Wiktoremu Hranickiemu Regentowi, Janowi i Scholastyce Odachowskim deputatom, Stanisławowi i samey Suszyńskim Woźnym, Andrzejowi i samey Jakowickim, Mikołajowi Reutowi Sędziemu, Janowi Tarnowskiemu Rotmistrzowi, Barbarze Brzozowskiey Komor., Sebestianowi Wapkowiczowi Podkomorzemu Borysowskiemu, Janowi Węglińskiemu, Kazimierzowi Kulewiczowi, Dorocie z Szydłowskich i Kazimierzowi Wasilewskim, Kazimierzowi Ohryzkowi, Pawłowi Wasilewskiemu, Józefowi i Kazimierzowi Karczynskim, Janowi i Cypryanowi Metelskim, Franciszkowi i Wincentemu Konczom, Ignacemu i Antoniemu w stopniu Ignacego Sylwestrowiczom i dalszym wszystkim pretensorom do majątku i funduszu po zeszłych Leonie podstolim Upitskim, Marcinie pisarzu Potockim, Borowskich dziedzicach Podbierz w Gubernii Lit. w Pcie Upit. a Osieczyszcza z attynencyami w Guber. Miń. w Pcie Borysow. położonych, zbiegającym się tak u rzednim procederem zajętym, jak na skutek remissy Sądu Gł. Lit. Wileń. Guber. 2go Depart. w roku 1814 xbra 5 dnia ogłoszoney, z obiektu długow zeszłego Marcina Borowskiego w sprawę wchodzić mającym lub też do odpowiedzi i uiszczenia się powinnym pozew przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski oczewiście w Podbirżach w Gubernii Lit. Wileń. w Pcie Upit. sądzić się mający z Instancyi Tekli z Borowskich Komorowskiey vice-Marszałkowey Ptu Wiłkom. jedyney Sukcessorki wynosi się oto: Leon Podstoli Ptu Upit. żał. delat. oyciec, Marcin pisarz Połocki stryy Borowscy objąwszy po oycu swoim Janie Borowskim pisarzu dobra Podbirże w Pcie Upit. Osieczyszcze z attynencyami w Pcie Borysow, leżące, nieczyniąc z sobą ostatecznego podziału possydowali, koleją gdy kredytorowie nieżyjącego Leona Borowskiego uciskać poczęli ten w roku 1791 oddawszy majątek przez się dzierżany Podbirże pod Taxę i Exdywizyą satysfakcyą Wierzycielom swoim domierzyć starał się, a czując się ukrzywdzonym dekretem Exdywizorskim 1791 roku w Podbirżach ferowanym przez apellacyą ony zaskarżył nową komissyą uzyskał, i następnie gdy z rożnych przyczyn Sąd ten do ukonczenia dzieła swojego niedoprowadzał, a między tym gdy Marcin Borowski pisarz Połocki w Osieczyszczu żyć przestał, niemałe także pozostawiwszy długi, do zniesienia onych przystępując zeszły Podstoli Borowski jednoczasowy Sąd Exdywizorski w Podbirżach konczyć się i sądzić się mający, w roku 1814 xbra 5. dekretem Sadu Gł. Guber. Lit. Wileń. uzyskał, na skutek ktorego Sąd Taxatorsko Exdywizorski w roku 1815 febr 19 dnia w Podbirżach zebrany, załatwiwszy początkowe spory, komportacye oczewistą rozprawę uprzedzać powinne jak niemniey akta kalkulacyi werefikacyi z lokatorami w Podbirżach a z różnego Tytułu possesorami w Osieczyszczu porządkiem Prawa odbyć zalecił, w kolei tych odbycia, gdy obżał. posesorowie Osieczyszcza a mianowicie zostawnicy Dombrzezyc Odachowscy przez wysilenie swoje, skarżąc Dekret Sądu Gł. gubernii Wileń., uznający Exdywizyą zniszczyć wyrok zjazdowy w Podbirżach ferowany w Naywyższym Senacie usiłowali, aby tym czasowie ciąg korzystnych posesyow przedłużając z ruiny dobr i włościan ubogacali się, po nastałym ostatecznym w Senacie Ukazie roku 1816 z naywyższym staraniem i kosztem akta przedpisane odbyć postarała się, po załatwieniu zatem tych uprzednich przeszkod przystępując do oczewistey rozprawy ze wszystkiemi

uscielającemi pretensye do dobr Podbirż i Osieczyszcza wierzycielami pozywa onych przed Sąd taxatorsko-exdywizorski w Pobirżach oczewiście w tym roku 1819 miesiąca junii dnia 19 sądzić się mającey i prosi skassowania i zniksczemnienia wszelkich pretensyow nieudowodnionych i prawu przeciwnych, dla prawnych i słusznych wierzycieli na domiar ich pretensyow uczynienia satysfakcyi z ziemnego majątku Podbirż i Osieczyszcza w stosunku słuszney taxy ziemi, lasow, jezior i wszelkich prowentow, uczynienia ostatecznych porachunkow z lokatorami w Podbirżach a z possesorami w Osieczyszczu i Dombrzerzycy przebieranych korzyści za dezołacye i spustoszenia wskazania prawney bonifikacyi, na dłużnikach sądzenia summ z procentami i expensami, i tego wszystkiego decydowania co z przepisu prawa i z natury sprawy wypada, o co przez żałoby i stosowne głosy proszonym będzie.

Roku 1819 maja 23 dnia, Woźny świadczę iż dwie tego pozwu edyktalnego kopie z autentykiem zgodne, z instancyi JW. Tekli z Borowskich Komorowskiey vice-marszał. b. Pttu Wilkomir. po różnych pretensorow i debitorów w pozwie umieszczonych, i do tey sprawy należeć mogących wyniesionego jedną, do drzwi sądowych przybiłem, drugą zaś oczewisto w redakcyi gazety Kuryera Litskiego dla umieszczenia przy teyże gazecie podałem i o terminie stawania przed sądem exdywizorskim w Podbirżach w powiecie Upitsk. w Gubernii Litewsko-wileńskiey w dnia 19 junii oczewiście odbywać się mającym oznaymiłem i opowiedziałem

Bonawentura Bancewicz Woźny Pttu Wil.

Roku 1819 miesiąca maja 23 dnia przed aktami Ziem. Pttu Wileń. stawając osobiście Woźny Pttu Wilen. Bonawentura Bancewicz takowy pozew zeznał Przyjąłem Jan Zienkowicz Ziemski Wileń. Regent.

Roku 1819 miesiąca maja 23 dnia. Przed aktami Ziem. Pttu Wileń. stawając osobiście Woźny, niżey wyrażony podanego pozwu relacyą zeznał w słowach roku 1819 maja 23 dnia Woźny świadczę, iż dwie tego pozwu edyktalnego kopie z autentykiem zgodne z instancyi JW. Tekli z Borowskich Komorowskiey vice-marszał. b. Powiatu Wilkom. po różnych pretensorow i debitorów w pozwie umieszczonych i do tey sprawy należeć mogących wyniesionego jedną do drzwi sądowych przybiłem, drugą zaś oczewisto w redakcyi gazety Kuryera Littskiego dla umieszczenia przy teyże gazecie podałem i o terminie stawania przed Sądem exdywizor. w Podbirżach w Powiecie Upit. w Guber. Lit. Wileń. w dniu 19 junii oczewiście odbywać się mającym oznaymiłem i opowiedziałem u tey relacyi podpis Woźnego następny Bonawentura Bancewicz Woźny Pttu Wileń. Po zeznaniu jest takowa relacya w xięgi Ziemsk. Pttu Wileń. wpisana, z których i ten wypis pod pieczęcią tego Sądu jest wydan. Zgodziłem Jan Zienkowicz Ziem. Wileń. Regent.

Roku 1819 miesiąca maja 18 dnia takowy pozew edyktalny może Redacya przyjąć do druku i umieścić w Kuryerze poświadczam, Michał Sawicki Prezydent Grodz Pttu Wileń.

---

2 Roku 1819 mca maja 8 dnia. Oświadczenie imieniem WJP. Antoniego Zaby marszałkowicza Ptu Oszm. czyni się w rzeczy następney: WJP. Samuel Wolk Prezydent Ziem Ptu Oszm. konwencyinym dekretem mieysce obligu zastępującym roku 1818 augusta 26 dnia datowanym, tegoż roku i dnia w Ziem. Wileń. przyznanym nayuroczystszy przyjął na się obowiązek, dwakroć sto tysięcy zł. pol. srebrną monetą w terminie naznaczonym albo gotowizną opłacić, alboli też uspokojeniem kredytorow, czyli opłatą długów, na dobrach Holszanach ewikcyami opartych rzeczoną summę dwakroć sto tysięcy zł. mnie należną, uspokoić. Od datty więc pomienionym dokumentem zamierzoney; kiedy W. Prezydent Wolk, w naznaczonym czasie z summy 200,000 zł. mnie oświadczającemu się zawinioney, grosza jednego niezaliczył, ani też żadnego dotąd kredytora nieuspokoił, przez co robiąc zawod oświadczającemu się w układzie interesów domowych, na wieloliczne za dekretami oczewistemi naraziłtradycye: dla wstrzymania i odwrócenia których zinnych zrzódeł oświadczający się zmuszonym został szukać resursów, gdyby więc takowy zawod, na płonnych tylko nadziejach, w rzeczy usatysfakcyonowania opisu przez prezydenta Wołka wydanego, opierający się, nadal nieciążył interesów moich, po przedsięwziętych już przyzwoitych środkach, do pozyskania mojey należności; obliguję WWJPP. kredytorów, ażeby odtąd w żadne układy, na móy rachunek. z W. Prezydentem Wołkiem wchodzić nieraczyli, jakowe oświadczenie w referencyi do uprzednich zażaleń, w mieyscu swoim zaszłych dla podania do gazety Kuryera Lit w altach powiatowych umieszczając, jako aktor podpisuję. Antoni Zaba, któreto oświadczenie excerptem z protokułu potocznego processowego, Ziem. Ptu Oszm., pod pieczęcią urzędową Ziem. Oszmianstronie wydane. Takowe oświadczenie że wolno drukować w Redakcyi podpisuję Jerzy Soroko Ziem. Ptu Oszm. Prezydent. Zgodno z protokułem potocznym processowym Felicyan Zawadzki Regent Ziem. Oszm.

---

2. Niżey podpisany uwiadawia: że gdy po awizacyi przez Gazetę Kuryera Litew. za N. 96 w roku 1813 potrzykroć ogłoszoney, strony dla odebrania swoich papierow po zeszłym Adwokacie Sokolniku do niżey podpisanego po większey części dotąd niejawili się, które to papiery gdy wymagają i nadal pewney dla siebie lokacyi; przeto postanowił one oddać w depozyt WJP. Janowi Kantemu Krusińskiemu Adwokatowi i Regentowi Granicz. Subsel. Pttu Wileń. dla oddania tym, którzy okażą się bydź niewątpliwemi onych właścicielami. Dat 1816 maja 28 dnia. Tomasz Sokolnik Guber. Sekr.

---

2 Eliasz Ekiwa Gierszon mieszkający wprzód w domu Michiela pod Ratuszem i utrzymujący handel winny, gdy dopiero w własnym domu na Żmudzkiey ulicy sytuowanym pod Nrem 338, przeniosł takowy handel, ak wiadamia przeto szanowną Publiczność, tm o mieyscu pomieszkania swojego, jako i otéy że sprowadziwszy różnego gatunku, naylepsze wina, przedawać będzie za mierną cenę, a mianowicie garniec czystego wina Francuzkiego stołowego po złtch pollch 7.

Eliasz Ekiwa Gierszon.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Do Królestwa Pruskiego, na dwa miesiące, obywatel powiatu Nowogródzkiego, Andrzey Zbaraszewski, Marcinowskim i Szpanowskim szlachtą; oraz trzema służącemi ludźmi poddanemi Benedyktem Fursą, Wasilem Sareckim i Zacharem Czabatarem.

---

2 Szlachcic Ignacy Mikucki Porucznik woysk Pllch do miasta Królewca na miesięcy 2 z służącym Janem Piwnickim.